

Een dag als andere dagen, --Of niet?

Ergens in Spanje sOchtends vroeg de eerste vogels worden wakker en laten van zich horen, het ochtendgloren komt van achter de bergen omhoog en het beloofd weer een mooie dag te worden. De zwaluwen die hier rondvliegen, eer zweven is het, hebben een adere staart dan onze zwaluwen niet zo lang, net of de timmerman van onze lieve Heer het op de Spaanse toer deed en dacht zo is het wel diep gemog. maar het is een lust om er naar te kijken die zwaluwen vliegen ook als Spanjaarden, zo sierlijk ennelegant, een paar slagen met de vleugels en als kleine zweefvliegtuigjes zweven ze meters door de lucht, recht op een muur af of vlak langs je gezicht, een kleine beweging met de vleugels en het gaat steil omhoog of een andere kant uit, iedereen heeft er plezier aan zelfs de mussen, want soms is het net of zij de zwaluwen naapen en door het luchtruim zweven, zoals zij, maar nooit lang, want mussen zijn zo ongedurig steeds zien zij wat anders en nieuwsgierig als ze zijn hebben zij ook geen stijl van vliegen, als je denkt ze vliegen naar de dakrand en zijn ze er bijna dan floep gaat het de andere kant weer uit. Van uit de bergen komt een buizerd vliegen rustig, kalm en hoog, hij heeft het niet op de zwaluwen of mussen gemunt die zijn zeker te klein of te vlug. Ik heb hem al een paar keer gezien steeds de zelfde route, jongen kon hij niet hebben want het was al november, ik volgde hem met de verrekijker tot hij in de verte verdween, prooi heb ik nooit gezien in zijn bek of klauwen en aan zijn vliegen zag je dat hij een doel had. Nou ja een passant, geen kennis, je kijkt alleen maar naar hem omdat hij anders is dan anderen, Dat doe je op straat ook, zo heb ik op de boulevard, toen ik een kopje koffie zat te drinken op een terrasje, een man gezien die kwam zo uit Dallas een wit cowboypak aan, ~~xxx~~ shawl in zijn hemd stetson op zijn hoofd en laarsen met hoge hakken, was het een jonge kerel geweest dan had je gekeken en geglimlacht, maar het was een ouder iemand van over de zestig, daar kijk je van op, ook een passant ~~xxxx~~ je kent hem niet maar hij is anders dan anderen ze vallen op en toch is het feitelijk niets bijzonders.

De zwaluwen zijn wat rustiger geworden je ziet nog maar een enkele in de lucht zweven de anderen zitten in hun nesten of elders, maar in de schaduw, want het kan in november wel degelijk zeer warm zijn, ik lig dan ook bloot op het balkon niemand kan mij zien want ik zit op de bevenste verdieping en doezel wat voor mij heen, ik lig zo stil dat een brutale mus vlak naast mij zit en de kruimels oppikt van de crackers die ik gemorst heb, door mijn oogleden zie ik het driftige pikken en hoe hij steeds stopt ~~en~~ en naar mij kijkt na een tijdje zateh er al drie, toen een vlieg mijn neus als hangar wou benutten en ik niesen moest, roets weg waren zij, zonde nou toch rotvlieg, dawht ik en dommelde langzaam in.

Een koele bries deed mij huiverend wakker worden en ik was kwaad op mij zelf. De zon stond al haast aan de kim tussen de bergen en was al vuurrood, slierten wolken trokken als sluiers door de rode gloed die zich steeds uitbreidde, ik bleef zitten tot de zon ondergegaan was en de rode gloed donker kleurde en later over zou gaan in zwart, de avondster stond al aan de hemel, ook zo, n fijne vriend die je overal ter wereld ziet en zo vertrouwt en eigen is dat het je teleurstelling verzacht dat de dag ten einde is.

De zwaluwen en andere vogels zijn verdwenen, zij hadden plaats gemaakt voor de vleermuizen die als dronken door de lucht dwarrelen, of ze elk gevoel voor orientatie verloren hadden, ze waren erg moeilijk te volgen en er was geen touw aan vast te knopen zo lelijk als ze waren zo vliegen zij ook zonder controle.

Een heel smal sikkeltjewas ook te zien aan de hemel vlak bij mijn vriend de ~~xxxxxxx~~ avondster en ik verheugde mij er al op als hij vol zou zijn en de nacht zou verlichten, de zee zou doen glinsteren en alles in silhouet zou laten zien.

De inspiratie bron van vele dichters en geliefden, maar ook de vriend van kleine kinderen die als zij ook oud zijn er nog aan terug denken en ze melangoliek stemmen.

Met een zucht ~~xixix~~ van dankbaarheid voor de mooie dag die ik weer heb mogen beleven sloot ik de deuren.....